

EL CONCURS

En Xic era un conill que des del dia que va néixer es feia sempre la mateixa pregunta: per què moren tants animals quan intenten creuar la carretera?

En aquesta última setmana n'hi han mort més de cent i de tot tipus.

Al poble van fer un concurs que consistia a travessar la carretera sense morir en l'intent. El guanyador s'emportaria menjar de franc per tot un any.

Tots els animals del poble hi van participar; alguns, fins i tot, anaven a la carretera a entrenar pel concurs; altres, en canvi, també hi anaven, però, per estudiar què impedia passar a l'altra banda de la carretera vius.

A l'hora de sopar, en Xic va comentar als seus pares que necessitava el seu permís perquè també volia participar en aquell concurs. A la mare no li va agradar la proposta perquè posava la vida del seu fill en perill; el pare, en canvi, ho va veure com una oportunitat increïble per no passar més gana en tot l'any i li va donar el seu consentiment.

Al dia següent va sortir de casa seva ben aviat per anar a la carretera. Quan hi va arribar es va espantar molt en veure unes coses gegants que passaven molt ràpidament.

De cop, va veure el seu avi i tots dos es van sorprendre d'haver-se trobat allà. L'avi va renyar el seu net per estar en un lloc tan perillós. En Xic va acceptar els renys de l'avi i es va atrevir a preguntar-li què hi feia allà. L'avi li va explicar que recollia els cadàvers perquè ell sabia com i quan creuar la carretera sense morir. La tècnica que no fallava mai consistia a posar les orelles a la carretera i sentir com tremolava quan estaven a punt d'arribar aquells cotxes o aquelles coses gegants. Quan tornaven cap a casa, el petit conill li va dir al seu avi que tenia molta por perquè no sabia si funcionava tan bé aquella tècnica. L'avi, amb veu cansada, li va respondre:

- Xic, tu m'has vist creuar-la; només has de practicar. Jo porto des de ben jove utilitzant aquesta tècnica i ara ja soc molt savi.

Van arribar a casa, van berenar i després en Xic va tornar a la carretera per practicar. S'hi va

passar tota la nit.

El dia del concurs es va aixecar molt aviat i se n'hi va anar. Encara no hi havia cap animal, només els periodistes que es preparaven per gravar.

Mentre esperava l'arribada dels altres concursants, en Xic anava posant l'orella a la carretera, com li havia ensenyat l'avi, per practicar. Va ser el centre d'atenció, totes les càmeres estaven per ell, era el gran favorit.

Al cap d'una hora va començar el gran concurs. Després de sentir-se el tret, molt potent, de sortida, centenars d'animals van córrer cap a l'altra banda de carretera sense estratègies... i van morir tots. Les càmeres encara estaven pendents d'en Xic que continuava molt concentrat.

Quan no va sentir més vibracions ni sorolls va esprintar tan ràpid com va poder... i va morir esclafat per un Mercedes Benz que li va ben xafar el cap.

Tots els periodistes van acabar ben decebuts i alguns van escriure sobre en Xic a la revista *Lliroia* deixant una conclusió fatal: "No confieu en ningú mai perquè els ximpls també envelleixen".

MUSA